

Szkolnik Etyczny

WSTĘPNIAK

Mam nadzieję, że zima już jest za nami. Zbliży się Wielkanoc, a uczniowie i uczennice klas ósmych niedługo będą pisali swój pierwszy, poważny egzamin. Z tego powodu odrobina słońca, ciepła i uśmiechu im się należy.

Prezentuję kolejny, piąty numer Szkolnika Etycznego. Do czytania i do oglądania. Większość tekstów i prac ma związek z zajęciami etyki w klasach 4-8. Jak zwykle jest kreatywnie, bo etyka to nie tylko rozmowy o normach i zasadach, ale to przede wszystkim filozoficzna praca główki, więc prowadzimy pogaduchy o życiowych zagadnieniach, ale też o mniej życiowych, bo czy rozmowy o końcu świata mają związek z życiem?

Po co ludziom mury? Dzisiaj najbardziej znanym murem świata jest ten z „Gry o tron”, który chroni Westeros od zagrożenia przed Innymi. Chyba każdy mur jest stawiany z powodu obaw ludzi przed obcymi. Ola do czytania na etyce tekstu stworzyła własną wizję muru.

Co łączy mur z ciszą? A wątpliwość z trudem? Albo ciekawość i świat? Uczniowie i uczennice zna-

leźli na te pytania odpowiedzi tworząc piramidy skojarzeń.

Warto przeczytać drugi rozdział z książeczki, którą stworzyła Amelia. Czy historia kropli wody o imieniu Marysia dobrze się skończy?

Każdy wie, że papierosy szkodzą zdrowiu, a szczególnie nie znoszą ich płuca. W związku z tym, uczennice i uczniowie klas siódmych narysowali płuca szczęśliwe, wolne od papierosowego szaleństwa i płuca pełne smutku, bo ich posiadacze palą wstrętne kopciuchy i unieszczęśliwiają swoje organy wewnętrzne. Na ostatniej stronie ich wizje można zobaczyć.

Nad całością zaś czuwają planety, które narysowały dziewczyny z klasy szóstej „b”.

Zapraszam do czytania i oglądania.

Janina Tyszkiewicz

Ania Rzepa, kl. 4d

Milena Modzelewska, kl. 4c

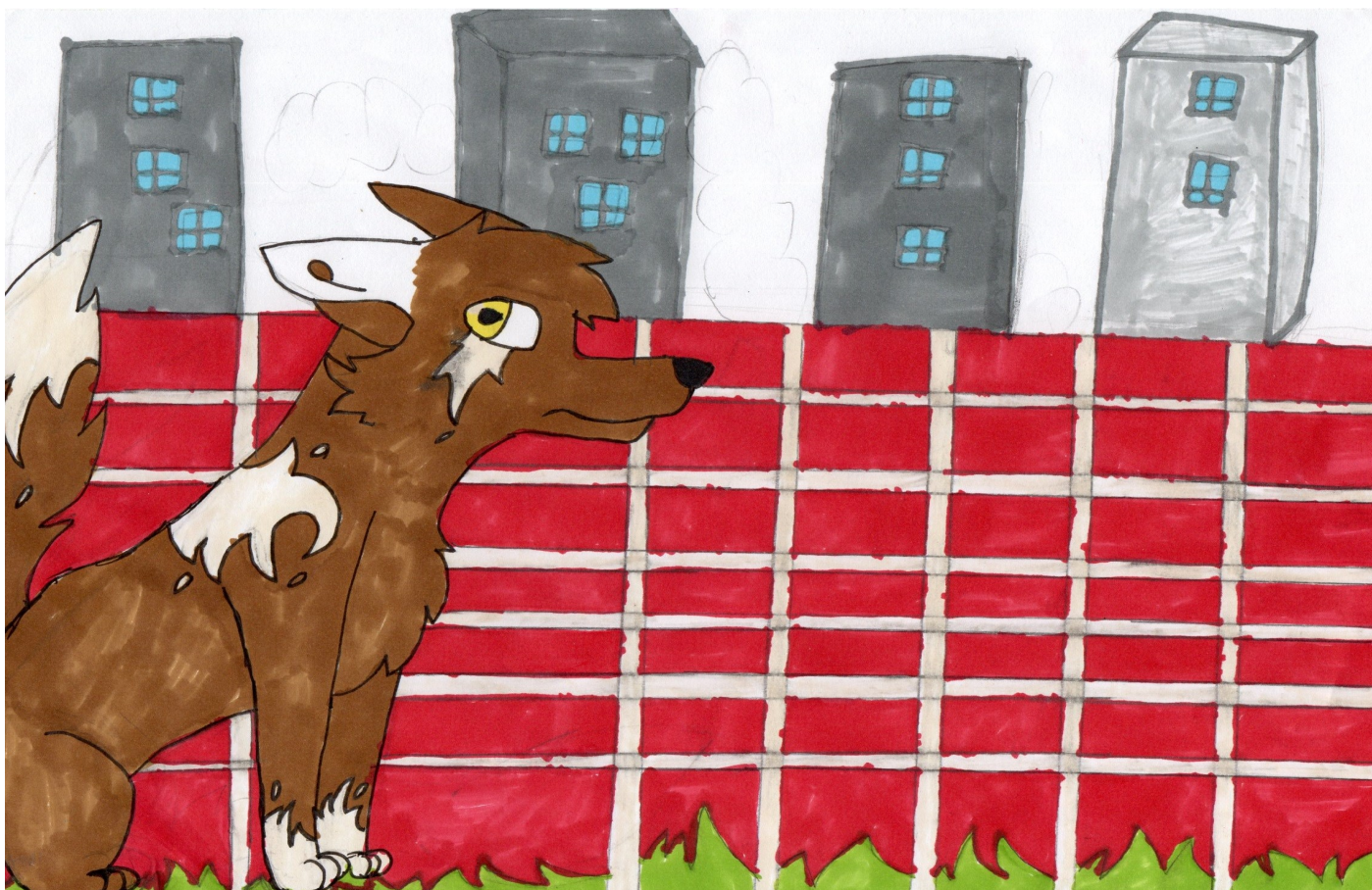
CZYTANE NA ETYCE

„Patrząc teraz w górę sprzed zbrojowni, Jon czuł wciąż to samo zdumienie, jak w chwili, gdy ujrzał Mur po raz pierwszy. Tak już było. Czasem potrafił niemal o nim zapomnieć, tak jak zapomina się o istnieniu nieba lub ziemi pod stopami, lecz przychodziły chwile, w których wydawało się, że nic innego poza nim nie istnieje. Mur był starszy od Siedmiu Królestw i kiedy teraz Jon patrzył w górę, zakreśliło mu się w głowie. Czuł nieomal ogromny ciężar lodowej masy napierającej w dół, jakby Mur miał się zawalić, a on wiedział, że gdyby tak się stało, świat runąłby razem z nim”.

[George R. R. Martin: Gra o tron; wyd. Zysk i S-ka, Poznań 2011]

Po co ludzie stawiają mury? Dlaczego istnieją granice? Po przeczytaniu fragmentu „Gry o tron” zastanawialiśmy się nad odpowiedziami na te dwa pytania. W przypadku każdego muru, który znamy, np. muru berlińskiego czy muru chińskiego, cywilizacja lepiej rozwinięta chciała odciąć się od, w jej oczach, cywilizacji prymitywnej. Mury odgradzają „lepszych” od „gorszych”, bogatszych od biedniejszych, Zachód od Wschodu, Północ od Południa, wyższą kulturę od niższej.

Rysowała Ola Dolecka z klasy 6d

Str. 2

HISTORIA KROPLI WODY—część 2

Opowiadanie napisała Amelia Starczewska z klasy 4c

ROZDZIAŁ 2

Marysia spadała coraz niżej. Czuła się dumna i szczęśliwa, ale bardzo tęskniła za mamą.

Spadała, i spadała, aż w końcu wpadła do rzeki. Rzeka była zimna, ale kropelka nie zwracała na to uwagi. W pobliżu rzeki znajdowały się domy. Z jednego z nich, wyszła kobieta. Trzymała dzban. Na imię miała Kate, miała ciemno blond włosy oraz długą, czerwono-żółtą suknię. Podeszła na skraj rzeki. Nabrała do dzbana wodę i wróciła do domu. W naczyniu była Marysia.

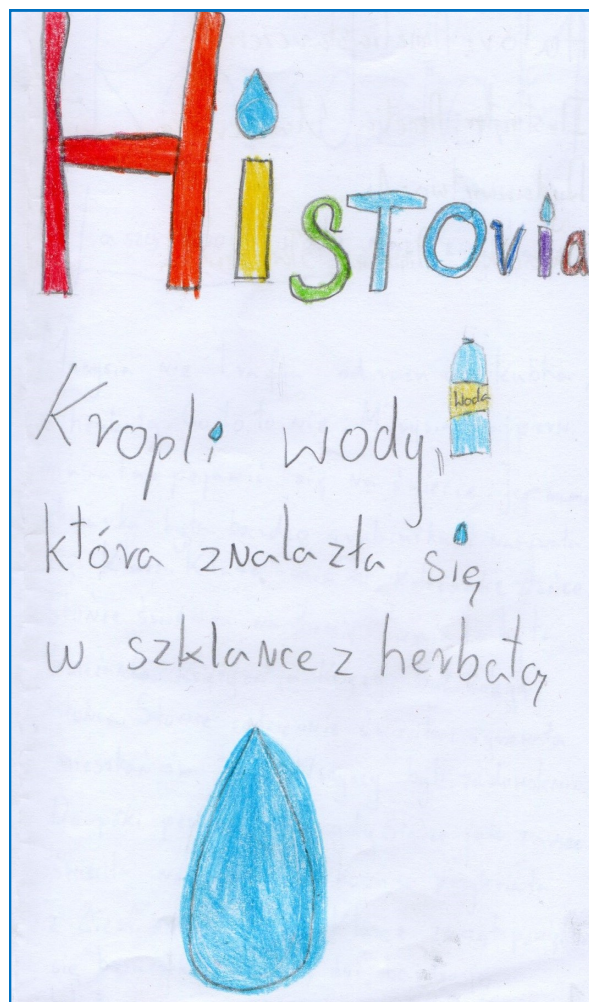
Po powrocie do domu, Kate przelała wodę z dużego dzbana do mniejszego. Zagotowała ją i włożyła, do gorącej wody, saszetkę z herbatą. Herbata naciągnęła po dziesięciu minutach. Kate zrobiła jedzenie, nakryła do stołu i zawołała rodzinę.

Herbata miała malinowy smak, kropelka Marysia dziwnie się czuła. Była zdumiona i przerażona.

Po posiłku cała rodzina piła herbatę. Wszystkim bardzo smakowała. Pijąc ją nie zwracali uwagi na deszcz, tak jak inni mieszkańcy wioski Rigio, cieszyli się tym, co mają.

A herbata została zrobiona z dzieci królowej chmur. Tak, mama Marysi była królową.

KONIEC

Co łączy ciszę i trud? A świat z ciekawością czy wątpliwość z murem?

Na etyce, w klasie czwartej, uczniowie i uczennice, po przeczytaniu bajki filozoficznej napisanej przez Agatę Maciągowską pt „Opowieść o końcu świata”, mówili o swoim, osobistym końcu świata, którym mógłby być koniec życia, śmierć rodziny lub ulubionej świnki morskiej. Po rozmowie zabawili się w piramidę skojarzeń, w której chodzi o to, aby wychodząc od wielu skojarzeń, dojść do jednej asocjacji (z: Edward Nęcka: Trening twórczości; wyd. GWP, Gdańsk 2005). Ćwiczenie wymaga tworzenia jednoelementowych skojarzeń. Obiektami na początku były słowa, które odgrywały kluczową rolę w czytanej bajce: świat—trud—ciekawość—wątpliwość—cisza—mur. Każdy otrzymał zestaw słów ułożonych w przypadkowej kolejności. Na początku trzeba połączyć dwa słowa w jedno skojarzenie, potem drugie słowo z trzecim, trzecie z czwartym itd. W ten sposób powstają nowe skojarzenia, ale w następnym rzędzie jest ich o jedno mniej. Robimy to tak długo, aż na szczycie piramidy pozostanie jeden wyraz.

Martyna stworzyła następującą piramidę skojarzeń:

1. świat-mur = koniec, mur-wątpliwość = ciekawość, wątpliwość-ciekawość = zło, ciekawość—cisza = dobro, cisza-trud = staranie;
2. koniec—ciekawość = świat, ciekawość—zło = chytryść, zło—dobro = przeciwieństwa, dobro—staranie = spokój;
3. świat—chytryść = normalność, chytryść—przeciwieństwa = dokuczanie, przeciwieństwa—spokój = dobro;
4. normalność—dokuczanie = nienawiść, dokuczanie—dobro = neutralność;
5. nienawiść—neutralność = ODWAGA.

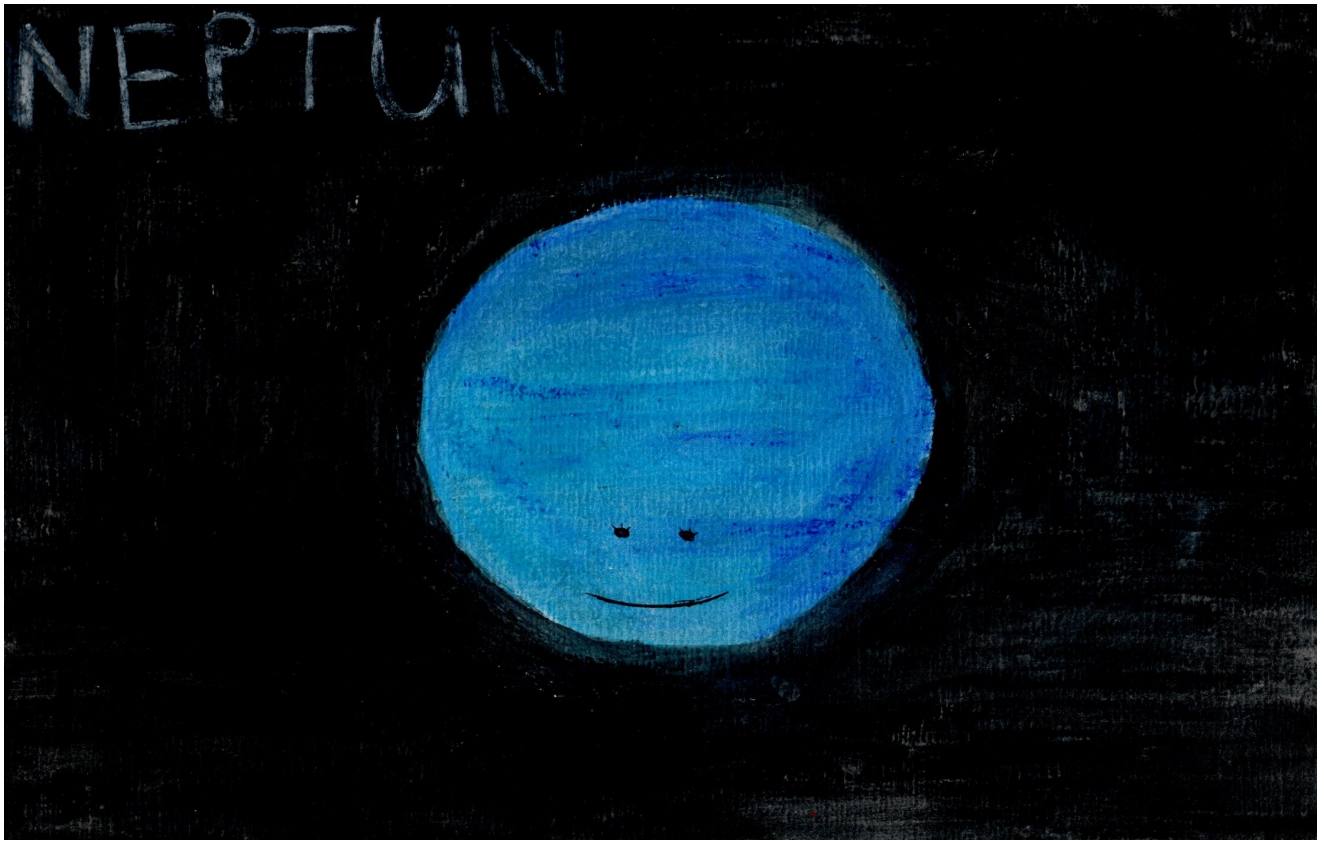
Piramida skojarzeń Leny:

1. wątpliwość—trud = lekkomyślność, trud—mur = zburzenie, mur—świat = koniec świata, świat—ciekawość = podróż, ciekawość—cisza = zwierzę;
2. lekkomyślność—zburzenie = dom, zburzenie—koniec świata = galaktyka, koniec świata—podróż = wszechświat, podróż—zwierzę = ucieczka;
3. dom—galaktyka = gwiazdy, galaktyka—wszechświat = kosmos, wszechświat—ucieczka = planeta;
4. gwiazdy—kosmos = dom gwiazd, kosmos—planeta = dom ludzi;
5. dom gwiazd—dom ludzi = DOM.

Piramida Witka:

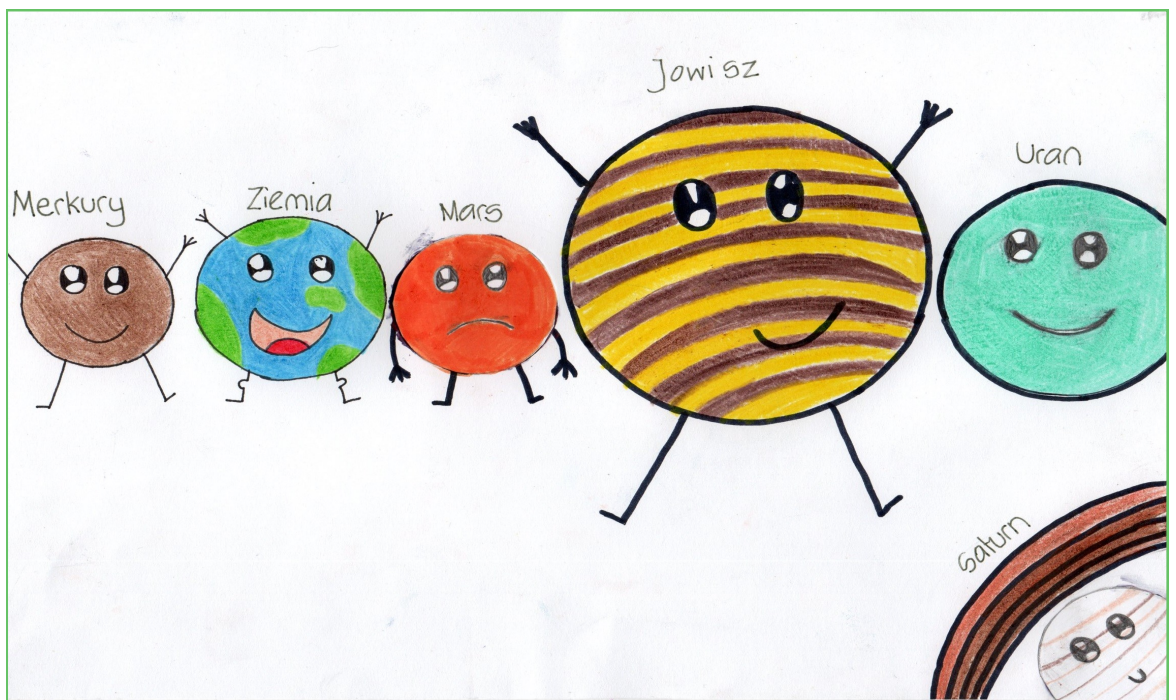
1. ciekawość—świat = naukowiec, świat—wątpliwość = diabeł, wątpliwość—trud = ciekawość, trud—cisza = śmierć, cisza—mur = koniec;
2. naukowiec—diabeł = zło, diabeł—ciekawość = kłamstwo, ciekawość—śmierć = droga, śmierć—koniec = życie;
3. zło—kłamstwo = patologia, kłamstwo—droga = los, droga—życie = schody;
4. patologia—los = ciężki, los—schody = naprawa;

RYSOWAŁA NATALIA CHABERSKA Z KLASY 6B

RYSOWAŁA NATALIA GNÓT Z KLASY 6B

Szczęśliwe płuca, to są płuca zdrowe. I nawet dzieci to wiedzą!

